

Läs mer om Sara Olausson på
rabensjogren.se

Till Izabela

Rabén & Sjögren
Box 2052, 103 12 Stockholm
rabensjogren.se

Text och bild © Sara Olausson 2019
Första upplagan. Andra tryckningen
Tryckt hos Livonia Print Ltd, Lettland 2019
ISBN 978-91-29-70509-6

*Rabén & Sjögren ingår i
Norstedts förlagsgrupp AB, grundad 1823*

*Mamma! Pappa! Jag drömmer om er varje natt.
Jag ropar men ni hör mig inte. När ni kommer
hem ska jag binda fast er vid spisen där det är
varmt och finns mat. Jag ska knyta fast er med
snören av guld och vi ska för alltid vara
o-skilj-aktiga.*

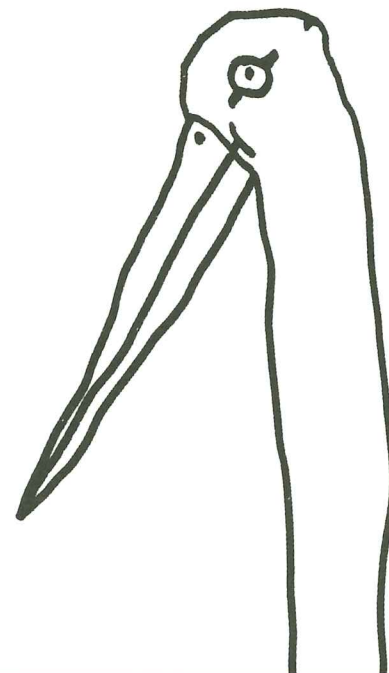
EN VANLIG BY

Vi bor i en helt vanlig by. Genom den går en vanlig gata. På gatan springer helt vanliga hundar och längs sidorna står vanliga hus. Det har just blivit sommar och storkarna sitter i sina bon på lyktstolparna. Bona ser ut som stora pälsmössor på ett alldeles för litet huvud. Om jag vore stork skulle jag bygga mitt bo på en klippa istället för på en stolpe.

När jag och min bror blir vuxna ska vi bo i byns två största hus med vattentoalett och handfat. Gabriels badrum ska vara ljusblått och gulfärgat, mitt regnbågsfärgat och det ska alltid lukta jordgubbstvål. Husen ska stå på varsin sida

om affären så det är nära att gå och handla. Vi ska ha varsin swimmingpool som sitter ihop med en liten kanal och i kanalen ska vi simma fram och tillbaka till varandra, min bror och jag. Så kommer vi att ha det i framtiden.

Just nu går vi i andra klass och ska gå i skolan i evigheter men först blir det sommarlov. Det är bara tre dagar kvar till dess.

EN NÄSTAN VANLIG DAG

Det är onsdag och tupporna och hundarna väcker oss klockan sex precis som vanligt. Jag undrar vilka det är som börjar, väcker tupporna hundarna eller tvärtom?

Först går vi till dasset. Det finns farliga saker på vägen dit. Man behöver ta med sig en bra pinne för att peta bort arga hundar och ibland en orm. Stigen till dasset går över gården och genom ett snår. Mellan två smala träd står det och stinker.

Efteråt tvättar vi händerna i den turkosa baljan och sedan hämtar vi nytt vatten i kranen en bit ned på vägen.

– God morgon tvillingar! ropar grannarna. Fast vi är inte tvillingar, bara nästan. Vi är födda samma år, Gabriel i januari och jag i december. Jag heter Maria. Om nästan precis ett halvår fyller jag nio år och är lika gammal som min bror i tjugosju dagar.

Vi har alltid bott i samma hus. Det är mamma och pappa som har byggt det! Huset är turkost och har ett enda rum med en vedspis, två sängar, ett skåp och ett bord. På bordet står tv:n men när vi ska äta får den stå på golvet. Vi flyttar fram bordet till sängarna och sitter i dem. På tv ser husen lyxigare ut. Inget hus på tv ser ut som vårt.

Till frukost dricker vi te och äter syltsmörgås. Det är samma frukost varje dag. Medan vi äter gör mamma matlådor och packar ned dem i våra skolväskor. Sedan är det dags att gå till skolan.